

МОТИВИ към присъда № 1/11.04.2024 г.
по НОХД № 49/2023 г. (генериран от програмата номер 20235650200049)

Подсъдимият А. А. А. /изписва се и като А. АХ А., като на латиница се изписва А.А.А. и ALI АН. А./, с ЛНЧ*****98307, р. на ***** г./по негови данни пред органите на МВР, а пред органите на ДАБ на 01.*** г./ в гр. Д.***, Сирия, арабин по произход, сирийски гражданин, основно образование, общ работник, неженен, неосъждан /без документи за самоличност, по заявени от лицето данни/, с адрес за призоваване в страната – с. Б***, р-н Минерални бани 17, общ. Н 3, обл. Сливен е обвинен в извършване на престъпление по чл. 279, ал. 1 от НК, за това, че на 16.05.2023 г. в района на 1*** гранична пирамида, в землището на с. Г.Л., общ. Ивайловград, е влязъл през границата на страната от Р.Г. в Р.Б., без разрешение на надлежните органи на властта.

Прокурорът при РП – Хасково, ТО - Ивайловград поддържа внесеното обвинение.

В съдебно заседание подсъдимият не се явява. Представява се от служебен защитник – адв. Й. А. от ХАК, който е получил обвинителния акт в законоустановения срок.

На осн. чл. 269, ал.3 от НПК, делото се разглежда в отсъствието на подсъдимия, тъй като същия не е намерен на посочения адрес за призоваване, като го е напуснал без да уведоми съответния орган, местоживеенето му в страната не е известно и след щателно издирване не е установено.

На осн. чл. 279, ал.2, вр. ал.1, т.2 от НПК се прочетоха обясненията на подсъдимия, дадени в присъствието на служебния му защитник пред органа на Досъдебното производство.

Съдът, след като прецени фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, признати от подсъдимия и подкрепящи се от събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

На 24.05.2023 г. свидетелите Г. К. и Б.А. служители в ГПУ – Н.С. били на работа дневна смяна в периода от 08.00 до 20.00 ч. За времето между 17.00 и 19.00 ч., патрулира. по маршрута ГПУ Н.С. – с. С. Р, общ. Свиленград – с. Ор** – с. Смир.***** – до с. И.о, общ. Х***. Около 18.50 ч. между разклона за с. Смир.***** и с.И.о, общ. Х*** забеляза. две лица от мъжки пол, което отговаряли на профила за нелегални мигранти. При опит за проверка, с цел установяване на самоличността им, установили, че лицата не разбират български език и не притежават лични документи. Едното от двете лица обяснило на английски език, че са сирийци. Лицата били задържани и транспортирани до ГПУ – Н.С.. Там първоначално от страна на св. Г. С. – служител на ГПУ – Н.С., а впоследствие и от страна на св. Е. Т., с помощта на преводач от български на арабски език и обратно провели беседа със задържаните лица, които им обяснили, че са сирийци. Тъй като лицата не разполагА. с документи за самоличност, по предоставени от тях данни

установили, че това са подсъдимият А. А. А. и Х.Ал.***. Двамата идвали от Ис***, Р.Т**, където се били запознали с каналджия на име А.У***., който ги прехвърлил срещу заплащане с помощта на лодка от Р.Т** през границата с Р.Г. и се върнал обратно за Ис***, като преди това изпратил координати и маршрута на движение на мобилния телефон на Х.Ал.***. В Гърция двамата вървели около 4 дни, след което влезли в Р.Б.. В Р.Б. вървели осем дни. От проведените беседи, информацията от телефона на Амл.*** и проведеното „прохождане по обратна следа“ с подсъдимия, установили, че лицата са преминали незаконно държавната граница от Р.Б. в Р.Г. на 16.05.2023 г., привечер, в района на 1*** гранична пирамида, в землището на с. Г.Л., общ. Ивайловград, като целта им била да стигнат до Западна Европа и да се установят. При проведена беседа подсъдимият обяснил, че от 4 години живее нелегално в Турция. Работил като сладкар. Последните 20 дни бил в Ис*** откъдето тръгнал и преминал с гумена лодка границата между Турция и Гърция. След това навлезли на територията на Р.Б. от района на с. Г.Л. и оттам се насочили към вътрешността на страната.

Установената фактическа обстановка не се отрича и от подсъдимия А. А. А., който в разпита си по време на Досъдебното производство, подробно описва обстоятелствата по извършеното от него престъпление, като се признава за виновен. През 2015 г. напуснал Сирия и по нелегален път стигнал до гр. Измир, Турция, където се установил и започнал работа като сладкар. Поради „влошено отношение от страна на полицията към хора като него“ решил да тръгне за Германия, където имал приятели от Сирия. Около 20 дни по – рано заедно с Х.Ал.*** пристигнал в Ис***. Решили да пътуват заедно. В Ис*** се свързал мъж, сириец на име А.У***., който им поискал по 100 долара, за да им помогне, като ги закара с автомобила си до границата с Р.Г. и им помогне с помощта на лодка да преминат реката, която е граница между Турция и Гърция. След като преминал реката каналсджията А.У***. се върнал в Турция, като преди това им дал маршрут, който заложили като координати в телефона на Х.Ал.***. През цялото време се движели по зададения им маршрут. Около 4 денонощия вървели през Гърция. На 16.05.2023 г., привечер – почти по тъмно видели по картата на телефона, че влизат в Р.Б.. Потвърждава, че са пресекли държавната граница на същото място, където след задържането им са проходили по обратна следа. Няколко дни се движели през територията на България. Целта им била да стигнат до гр. Х***, откъдето да хванат автобус за С***, а впоследствие от С*** до Сърбия. Движели се основни през нощта, а през деня се криели или вървели през горите, до откриването им и задържането от полицейските служители.

Тази фактическа обстановка се потвърди и прие от съда и въз основа на доказателствата събрани в наказателното производство.

Така по описания по-горе начин:

- подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна престъпния състав на текста на чл. 279, ал. 1 от НК, а именно: на 16.05.2023 г. в района на 1*** гранична пирамида, в землището на с. Г.Л., общ.

Ивайловград, е влязъл през границата на страната от Р.Г. в Р.Б., без разрешение на надлежните органи на властта.

От субективна страна деянието е извършено при пряк умисъл - подсъдимият е съзнавал, че ще влезе през границата на Р.Б. от Р.Г. и че няма разрешение за влизане в Р.Б. от надлежни български органи, но въпреки това е решил и извършил деянието, което целял. Този факт не се отрича от подсъдимия, който потвърждава, че е знаел, че това което правят е незаконно иначе всички щели така да преминават.

Мотивите за извършване на деянието са незачитане на правовия ред на Р.Б., свързан с режима на преминаване на българската държавна граница.

От приложената справка за съдимост се установява, че подсъдимият е неосъждан, с чисто съдебно минало.

Характеристичните му данни са добри – липсват данни за водени срещу него заявителски материА., както и за съдебна и криминална регистрация.

От декларация за семейно и материално положение и имотно състояние се установява, че подсъдимият е декларирал, че не е женен, няма имущество, както и трудови или други доходи.

При определяне на наказанието на подсъдимия вземайки предвид обществената опасност на деянието и извършителя, съдът прецени следното:

Отегчаващи вината обстоятелства – няма.

Като смекчаващи вината обстоятелства могат да бъдат приети доброволните му самопризнания, оказаното съдействие на органите на досъдебното производство за разкриване на обективната истина, чистото съдебно минало и добри характеристични данни.

Към момента на произнасяне на присъдата, за извършено деяние по чл. 279, ал.1 от НК, законодателят предвижда наказание „лишаване от свобода“ от три до шест години и „глоба“ от хиляда до пет хиляди лева, като законовата разпоредба е влязла в сила от 04.08.2023 г. Доколкото, обаче към момента на извършване на деянието – 16.05.2023 г., законодателят е предвиждал наказание „лишаване от свобода“ до пет години и „глоба“ от сто до триста лева, следва на основание чл. 2 от НК да се приложи законовата норма, която е била действаща към момента на извършване на деянието, като по – благоприятна за дееца.

Предвид изложеното и като се съобрази с нормата на чл. 54 НПК, съдът намира, че на подсъдимия следва да се наложи наказание „Лишаване от свобода“, като с оглед характера на извършеното, личността на подсъдимия, смекчаващите и отегчаващи вината обстоятелства, мотивите за деянието и за постигане целите на лична и генералната превенция, следва да се определи наказание „лишаване от свобода за срок от 9 месеца“ и „глоба“ в р-р на 200 лв.

Съдът намира, че са налице условията на чл. 66, ал. 1 НК за отлагане изпълнението на наказанието „Лишаване от свобода“ за срок от три години, тъй като поведението на подсъдимия сочи на това, че целите на наказанието и

поправянето на подсъдимия ще се постигнат, дори същият да не изтърпи ефективно наложеното наказание.

По отношение вида и размера на наложеното наказание, съдът счита, че ще се реА.зират целите на индивидуалната и генералната превенция, а именно да се подтикне осъдения към промяна в неговия мироглед така, че той да започне да се съобразява с установените в обществото правила и добри нрави, както и да създаде у него контрамотив към извършването на ново престъпление. От друга страна ще се въздейства върху интелекта и волята на останА.те граждани да не вършат престъпления.

Съдът счита, че в този си вид присъдата ще изиграе своята възпираща, превантивна и възпитателна роля.

Мотивиран от изложеното, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: